

VIOREL ȚIBULEAC – In Memoriam

Laurențiu Chiriac*

Motto:

„Rolul istoriei este să nu lase să cadă
în uitare virtuțile omenești.” (Tacitus)

Deseori avem senzația că e așa de ușor să fim fericiți, încât singura condiție e să nu schimbăm înțeleapta existență pe acea clipă din zbuciumul implacabil al tuturor lucrurilor și al destinelor omenești! Avem chiar impresia că imnul vieții noastre netulburate se înalță de pretutindeni, ca o rugă de mulțumire către ziditorul puternic a toată făptura. Numai că vuietul păgân ne poate tulbura din senin, cu șuieratul său pătrunzător, ceasul măreț de rugăciune, iar un uliu neprihănit, ca o săgeată neagră și iute, ne poate spinteca văzduhurile inimii cu croncănitul său ascuțit și flămând...

Astfel, cu mare efort sufletesc, deschidem toți cei care l-am cunoscut pe **VIOREL ȚIBULEAC** firul amintirilor și ne năpădește imaginea acestui mare om, camarad, militar de carieră, apropiat al muzei CLIO și iubitor de cultură românească! Din nefericire, geamătul inimii sale deja zdruncinate i-a sfârșit existența în a doua parte a lunii iunie 2012 și, astfel, am început cu toții să ne simțim desfrunziți în interiorul sufletului nostru. Încă nu putem să uităm că Înfrățitorul a toate a strivit nemilos între degete universul întreg al lui **VIOREL ȚIBULEAC** în globul orb al adâncurilor Sale. De aceea, sufletul singur al colonelului nu mai e în stare să audă scârțâitul fantasmagoric cu care timpul întoarce, din fundul veșniciei, cheia colosală și însângerată a propriilor noastre făpturi.

Astăzi, sub fiecare geană a celor de la *Academia Rurală „ELANUL”* e o lacrimă în plus. Totul e cioburi în noi, căci pentru colonelul **VIOREL ȚIBULEAC** timpul s-a topit. Provinciile trupului său s-au revoltat și ni l-au stins într-un ocean de amarăciune. Ne e inima prea tristă acum, când prietenul nostru a ajuns la porțile lumii cu un tren din care nu mai poate coborî! **VIOREL ȚIBULEAC** ne aparține mai mult acum decât altădată, căci lipsa sa ne duce cu gândul la dorul de a vorbi cu el! El, însă, s-a îndreptat semeț spre lumina fără de sfârșit și suntem ai lui pentru că noi toți suntem altfel de când l-am avut printre noi.

Răscolind împreună toate amintirile noastre despre **VIOREL ȚIBULEAC**, am sesizat că acest pasionat iubitor de „humă românească” a scos din uitare valori morale nebănuite la oamenii din jur, a format caractere puternice, iar prin fermitatea și profesionalismul faptelor sale le-a încheșat destine! Așadar, vorbim despre un om care a avut devoțiunea de a fi reazăm al realizării semenilor în viață, un pasionat al credinței intime și care a știut să-și protejeze principiile de viață! Dispariția prematură din viața noastră a valorosului militar și pasionat istoric **VIOREL ȚIBULEAC** a lăsat un gol imens în inimile celor care l-am cunoscut, în special al slujitorilor muzei CLIO

* Dr., directorul Muzeului Județean „Ștefan cel Mare” Vaslui
<http://www.cimec.ro> / <http://www.muzeuvaslui.ro>

de la **Academia Rurală „ELANUL”** și **Muzeul Județean “Ștefan cel Mare” Vaslui**, instituții atât de dragi lui. Cu toții îl vom stima și îi vom păstra vie și nebulită amintirea, fiindu-i recunoscători pentru ceea ce a făcut și face de acolo încă pentru istorie și adevăr!

VIOREL ȚIBULEAC avea farmecul uman și profesional în fața căruia nu puteai decât să-ți ridici pălăria. Intelectual și de o ironie fină, plăcută, colonelul avea intuiția valorii și bogăția înțelepciunii distinse. Numai cei incapabili nu-i puteau desluși eleganța spiritului! El se dăruia cu nesaț vieții urbei VASLUIULUI, se dăruia nouă, tuturor, întărindu-ne cu fibrele sufletului său. Ne-a dat atât de mult, iar noi i-am mulțumit atât de puțin! Prea repede adormite prieten, ne-ai lăsat mai săraci cu o zi și mai bogați cu o eternitate: ziua o vom rătăci noi, eternitatea e deja a ta! Vom încerca, fără curmare, să-ți descifrăm lecțiile de viață, de demnitate și de istorie pe care ni le-ai lăsat!

Așadar, **VIOREL ȚIBULEAC** are dreptul la neuitare numai și pentru că în ultimii ani cerceta cele mai vechi urme ale existenței umane, colabora cu articole de **arheologie, istorie și istorie militară** atât la revista „*Elanul*”, cât și în cadrul Sesiunii Naționale de Comunicări Științifice „*Acta Moldaviae Meridionalis*” a muzeului vasluian și la *Anuarul* științific al acestei instituții. Citea cărți de istorie cu o poftă nebună de cunoaștere, refăcea cu mare intuiție și inteligență traseele devenirii voievodale ale Moldovei de altădată, îl venera pe Ștefan Vodă și se închina cu întreaga sa casă a sufletului la locurile natale din zona Lipovășului și la legendarele mănăstiri de acolo!

Zămislit de un univers în imensitatea căruia a trebuit, de cele mai multe ori, să supraviețuiască, **VIOREL ȚIBULEAC** a știut să-l recunoască, să-l privească în față și să-i pipăie nesfârșitul. În fața diversității umane, s-a manifestat, mai mult ca oriunde, cu o lance a vorbelor tăioase și cu o platoșă vulnerabilă, sub care bătea, însă, cu emoție, o inimă de **mare român**. Cu toate acestea, hâda secure a morții și a deșertăciunilor omenești a căzut nemiloasă peste un suflet nobil și generos! De aceea, pentru toți cei care l-am cunoscut, dispariția lui a părut ca o prăbușire de cortină netrasă de nimeni și „nebisată” de public, în urma căreia a rămas doar „tăcerea de dincolo”

Probabil că acum hălăduiești pe undeva, pe dincolo, cu liniștea, cu pajiștea ta de cer; iar vântul - încremenit pe creștetul înalt al sufletului tău - cântă trupului eterna sa elegie. Noi, însă, rămânem aici, pe undeva, încercând să ne ridicăm tristețile în cer, pentru că simțim că adevăratul sens al durerii dispariției unui om drag e o plăcută nostalgie a orizonturilor ce ne devorează ființa! Doar așa vom spera că vom putea să ne eliberăm singurătatea de pe marea de sânge a sufletului nostru! Ne vom purta mereu gândul spre tine, te vom căuta, deși știm că nu te vom găsi decât în noi!

Așadar, e vorba de o viață împlinită de om care și-a clădit singur faima și care a intrat deja în binemeritata-i liniște eternă. Încă lucid și înveșmântat în virtuțile nobiliare ale gloriei, **Colonelul și Iubișorul de istorie VIOREL ȚIBULEAC** va rămâne în memoria noastră cu multă prețuire!